

ELŐFIZETÉSI ÁRAK : Egész évre 8 frt, félévre 4 frt,
negyedévre 2 frt. Egyes szám ára 16 kr.
Előfizethető a kiadóhivatalban Budapesten, IV. ker.,
Kecskeméti-utca 6.

BUDAPEST, 1886. MÁRCZIUS 21.

Megjelen minden vasárnap.
Szerkesztő lakása : József-körút 48. szám, a hova a
kéziratok küldendők.
Minden közleményt díjazunk.

KÖVETKEZTETÉS.

Rajzolta Margitay Tihamér.

— Tudja nagysád, nekem az a jó szokásom van, hogy valahányszor társaságban valami ostobaságot mondok, mindig én vagyok az első, aki jót nevetek magamon. = Ej, be vig élete lehet a hadnagy úrnak.

Csak azért is boldogulok!

Irta: Mátray Béla. — Rajzolta: Prenoszil Sándor.

M

ikor hősünk beköszöntött a világba, s az okleveles asszonyság dicsekedve bemutatta őt az apának. — már mint az öreg Kókásynak — ez fanyar képpel fogadta korhadozó törzsének e legújabb gyöngé hajtását.

— Hát ez ugyan kire ütött? Hisz még a szeme sem áll jól!

Méltatlan beszéd. Anyyira méltatlan és igaztalan, hogy még az okleveles asszonyság is megbotránkozott idősb Kókásynak e szeretet hiányában szükölködő beszédén.

Legifjabb Kókásyra azonban közömbösen hatott az apa véleménye. Tudta ő jól, hogy mi bántja az öreget. Hat testvérkéje játszott már kiűn az eresz alatti tornáczon, s idősb Kókásy épen nem bánta volna, ha ő, a hetedik és legifjabb Kókásy nem lett volna soha oly kíváncsi, hogy széttekintsen ebben a siralom völgyében.

De legifjabb Kókásy kíváncsi volt és széttekintett, azután egykedvűen elkezdett elmélkedni ilyenénképpen:

— Hetedik gyerek vagyok, pénteken születtem, az apám azt mondja, hogy még a szemem sem áll jól... gyenge auspiciumok! De se baj, legyünk bölesek s vegyük az életet úgy a mint van: azért még én is boldogulhatok annyi millió boldogtalan között...

S a lehető legszerényebben minden igényről lemondva foglalta el világpolgári új állását abban a bölesőben, mely puha öléből már hat elődöt, hat apró Kókásyt bocsátott szárnyra.

Legidősb Kókásynak különben nem volt egészen igaza abban, mintha legifjabb Kókásy, a pénteki gyerek nem rá ütött volna. Szakasztott olyan volt ő a minimus, mint Ó a maximus: s ha igazságosak akarunk lenni: legfeljebb azt kell beismernünk, hogy legifjabb Kókásy túlságosan komor arcokat vágott: — s így is nőtt feljebb, míg végre apja a mester elé állítá.

A mester szakértő tekintetét vetvén leendő növendé-

kére, azonnal észrevette hősünk komor arczkifejezését.

— Miért haragszol fiacskám? — kérdé nyájasan.

Legifjabb Kókásynak mélyen emlékezetébe véssődött e három szó.

Sokszor hallotta már azelőtt apjától, anyjától, hat testvérétől, kik sokat évődtek az ő komorságával, s most hogy a mester is ezzel fogadta, keserves sírásra fakadt.

Csak nagy nehezen lehetett őt a könnyek árjából, melyben fuldokolni kezdett, kiemelni s oda ültetni az iskolaszoba első padsorába.

A többieknek sehogy sem volt nyíre a jövővény e váratlan kitüntetése. A számarpadbeliek fintorgatták a pofájukat, míg a többiek gonosz nyugalmat szinleltek. Tudták ők, hogy mivel lehet a kis Kókásyt megrikatni, azért csak az alkalomra lestek, mikor intézhetik hozzá ők is a mester kedves, résztvevő kérdését:

— Miért haragszol fiacskám? Az eddigiekből világosan sejtethető, hogy a kis Kókásy iskolai évei keserves napokból teltek ki, s bár ő volt az osztály legeminebb tanítványa! azért a tanító sem állhatta meg néha, hogy egy-egy kitünő felelet után azt ne mondja neki:

— Jól van, praestanter, csak azt szeretném tudni, miért haragszol fiacskám?

Legifjabb Kókásy szíve ilyenkor összeszorult, bús sejtelmek fogták el lelkét, érezte, hogy belőle szerencsétlen ember lesz...

— No hát, azért sem leszek az! Megmutatom, hogy nem leszek az! Csak azért is boldogulok. Kiáltá szilárd hangon és még szilárdabb akarattal, s lerázva magáról az iskola porát, elhagyta a szülői házat, kiment a nagy világba állást keresni.

Előbb azonban meghányta-vetette magában szegről végre, hogy miféle pálya volna legmegfelelőbb egy olyan embernek, kinek az arczára rá van írva, hogy haragszik.

Beállott kispapnak.

Fölösleges bizonyítgatnom, hogy legifjabb Kókásy e lépését én épen nem tartottam szerencsésnek, s a következmények nekem adtak igazat. Mit használt az, hogy társai között itt is első volt az érdemsorozatban, ha annál utolsóbb maradt a sorozaton kívül.

Előljárói mellőzték, társai kerültek, nem esoda, hisz mindig haragudott. Mikor aztán vizsgáit a legkitünőbb sikerrel már letette, a subregens így szólott hozzá:

— Szép! szép!... csakhogy nehezen boldogul ám az olyan ember, a ki mindig haragszik.

Legifjabb Kókásy csüggetegen nézett maga elé.

— Hm, hm, nem lehet tiszta annak a lelkiismerete a ki mindig haragszik... ezt hangoztatá ugyanakkor a gömbölyü prior.

E vélemény döntött. Legifjabb Kókásy érezte, hogy most már pusztulni kell. Ott hagyta a seminariomot még mielőtt a thonzurát oda kanyarították volna a feje búbjára.

CSAK AZÉRT IS BOLDGULOK!

Elment, felkereste Themis szentelt csarnokát s felcsapott jogászna.

Az egyetemi zajos élet kevés örömet termelt számára. Indexe kifogástalan volt, ennek örült is, de az már nagyon büsítá, hogy a tanterem küszöbén túl került mindenki, nem volt egyetlen igaz barátja, sőt a nagy többség rozszlelkűnek, gonosz-embernek tartotta... de hogy is ne? A ki mindig haragszik!...

Rá nézve nem volt szereplési tér sem a segélyegylet bizottságában, sem a bál rendezőségében, csak a colloquale asztal mellett. Ott ki is tett magáért, túl is tett valamennyin, s ez még inkább növelte azok számát, kik őt elvetemültnek, a természetől megbélyegzettnek tartották.

De hát csoda volt-e?

Egy ember, a ki mindig haragszik!

— Se baj, mormogá magában legifjabb Kókásy, se baj, azért még is boldogulok: megmutatom, hogy boldogulok. Csak azért is! Pedig érezni kezdé, hogy a mostoha sors meg nem érdemelt csapásai alatt kedélye elfásul, szíve kérésül.

Érezte, de nem mutatta, miért is? le lehetett olvasni az arezáról!

Rigorosált s megkapta az utriusque doctor, magister címeket: de — clienseket soha!

Ugyan ki bizná ügyét olyan emberre, a ki mindig haragszik?

Legifjabb Kókásyn most már erőt vett a kétségbeesettek daczoskodása. Megcsökönnyösödött.

Bekopogtatott az ügyészségnél. Zord kedélyű, mogorva arezu pedans hivatalnok, fogadta.

— Ahá! Meg van! Ez az én emberem... erre még én is elmerem mondani, hogy ez aztán igazán haragszik.

Az ügyész száraz, kimért modora gyógybalszámként hatott betegülő lelkére.

— Uram, ügyvéd vagyok, doctor, magister, itt vannak bizonyítványaim.

— Állást keres?

— Nem! Egy gazembert keresek. — szólt legifjabb Kókásy elszántan.

— Nálam?

— Önnél. Tekintsen rám, engem a sors üldöz: elhatároztam magamban, hogy tragikai hős leszek, ha kell: — de nem hagyom magamat: kihívom a sorsot előbb, aztán hadd bukjam el. Uram! Adjon nekem egy gazembert, hogy védhessem... e nélkül nem vehetem hasznát a tudományomnak.

— Hogy hogy?

— Mindenki elfordul tőlem, senki sem bizik bennem.

— Miért?

— Az arcoméért. Azt mondják, hogy rossz ember vagyok, mert mindig haragszom.

— Nos, hát talán nem haragszik mindig? — szólt az ügyész bánulva.

— Mi ez? még ön is, ön is *ezzel az arezzal*, te is Brutus!? — Kiáltá legifjabb Kókásy elkéservedve, — s bösz elszántsággal megiramodott, hogy most már vége mindennek. — ki a világból, neki a Dunának!

Az ügyészt e váratlan fordulat egészen kizozta a sodrából, idegesen kiáltott rá a boldogtalanra:

— Megálljon! Itt van — fogja... most mehet, s névjegyét — melyre néhány sort vetett — kezébe nyomva kitzszkolla ajtaján...

— Vigye ezt át a vizsgáló bírónak, s adja elő neki ügyét... menjen, menjen.

Az ügyész nagyot lélekzett, midőn legifjabb Kókásyt lerázta nyakáról.

Legifjabb Kókásy pedig ment.

(Vége követc.)

JÓL SPEKULÁLT.

Egy vidéki olvasó-egyletnek anyagi ügyei nem éppen fényesen állottak, úgy hogy alig fedezhette a kiadásokat. Új elnököt választ az egylet, ki átvevén az egylet ügyeinek vezetését s számot vetvén a bevételi és kiadási tételekkel, kitünt, hogy az egylet a szolgának a multa is

tartozik bérfizetéssel. Megszólítja a tudakos szolgát, és dorgálja, hogy miért hagyta a fizetését, miért nem elégítettte ki magát, mire a szolga így válaszolt: «azért nem vettem ki a fizetést, mert tudtam, hogy az egyletnek rosszul megy a dolga, hát vártam, míg jobb létre szenderül».

TISZTELEGJ!

Rajzolta Kovács G.

Káplár úr Pityók. Wache linksz sőt!

Káplár úr Pityók. Herstellt, az árgyélusát! fináncz vót!

SZÉP.

- Mi a havi fizetésed?
- Negyven forint.
- No az szép pénz.
- Szép (sóhajt) — de kevés!

Hamis felelet.

Tanár. Hát maga, amice, micsoda czipra öltözetbe bujt? divat ez, vagy mi?
Jogász. Nem divat biz' ez, csak passzió.

Tanár. De tisztességes helyre csak nem szokott ilyenben járni?
Jogász. De nem ám.

FELELET A KÉRDÉSBEN.

(Az utcán.)

Úr: Te gyerek, micsoda mesterember az apád?

Gyerek: Talán bizony elszakadt az úrnak a csizmája?

PRAKTIKUS KERESKEDŐ.

Vásár lévén a faluban, az egyedüli kereskedőnél oly nagy volt a tolongás, hogy a hitelbe kiszolgált árukát nem volt idejük felírni. A vásár elmulta után eszébe jut a kereskedőnek, hogy egy süveg czukrot adott hitelbe, elő veszi inását, a ki egyszermind könyvvezetője és levelezője is volt.

- Jóska! kinek adtunk egy süveg czukrot hitelbe?
- Nem emlékszem főnök ur.

— Magam is hasztalan töröm a fejem, sehogy sem jövök rá, csak egy mód van azt megmentenünk, ird fel minden nagyobb vevőre, kik a könyvben vannak. hogy november 7-én egy süveg czukor 2 fit 32 kr.

a ki nem vette az talán föl fog szólalni s te a tévedésért engedelmet kérsz levélben.

Ugy is történt, újévkor mintegy 80 számlába lett kiírva a czukor. Január végén kérdi a gazda:

— Jóska, mi van a süveg czukorral?

Jóska felnyitja a könyvet, azt átnézi és felel:

— Eddig megfizették 28-an, azonban 6-an vagy 7-en kifogásolták, hogy nem vették.

— Azoktól rögtön kérj engedelmet a tévedésért. A többit meg nyugtatni kell, mert nagyon könnyen megtörténhetik, hogy éppen az nem fogja megfizetni, a ki tényleg azt az üzlethől kivitte.

SZERELMI TÖRTÉNET.

Szerelmesek! Egy szép történet,
Ilyet még nem hallottatok!
... A kis szobába félhomály van,
Benn egy ifju pár andalog.

Az ajk az ajkon, kéz a kézben,
Csupán az égő szem beszél:
— Ah, ilyenkor ki gondol arra,
Hogy már közelg a nagy veszély?

Az ajk az ajkon, kéz a kézben,
Igy ülnek ők a pamlagon,
Majd szóra nyil az ifju ajka:
«Szeretsz-e édes angyalom?»

«Igen, szereltek úgy titokban,
Hogy meg ne tudja az apám,
[Künn köhögés.] Jaj, boldog Isten!
Épp' mintha jönni hallanám».

«Csak képzelődöl én szerelmem,
Tán verni hallád szívemet.
Az dobog ugy, óh, halld csak édes,
Érted sovárg, érted eped!»

S hol Ámor ur pajkos nyilával
Két szerető keblére ül:
Hja! ott bizon az apa lépte
Elhangzik észrevétlenül.

Biz' ő belépett észrevétlen,
Elfedte őt a félhomály:
«Ah a galambok — gondolá — de
Zavarni őket még korán».

S a fi-galamb csak egyre bügött:
«Ez óra annyi üdvöt ad:
Ugy ég az arczom, — addsz a ajkad,
Hűsítsd le forró ajkamat!»

Az apa ránczos homlokával
Közembe lépett csendesen:
— «Ah, istenem, mily boldog óra!
Mily édes a csók kedvesem.

Ah olyan édes, mint a nádméz,
S egy csattanás csak, semmi más!»
— De óh a fátum! Ott az arczon
Egy más *keserves* csattanás.

«Szép urfi, — szól az apa dörgön, —
Mi a csók, csak egy csattanás?
— Elvezzen tőlem is egy csókot,
Egy csattanás volt — semmi más!»

Sajó Sándor.

AZ UTCZÁN.

Rajzolta Tury Gyula.

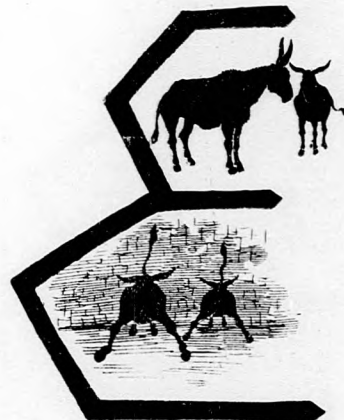
Rendőr: Megálljon az úr! Nem tudja az úr, hogy nem szabad a kutyáját szájkosár nélkül hordani magával?

Úr: Tudom biz' én, csakhogy ez a kutya nem az enyém.

Rendőr: Hiszen az úr után fut.

Úr: Barátom, maga is én utánam fut, azért maga se az enyém.

SZAMÁR MESE.

gy homályos őszi reggel
Ifjú samár az öreggel,
A nagy ködben összeakadt
S szájak ilyen szókra fakadt:

Milyen czudar, hogy e pára
Megint beköszöntött mára;
Olyan a nap, mint az éjjel,
Rugjunk neki, verjük széjjel!

Neki szaladnak a ködnek,
De akárhogy erőlködnek
Nem lesz az, mit ők akarnak;
S a nagy ködben
Sietőkben

Fejjel rohannak egy falnak.

Patti Carus.

ISMERI-E?

A szabadságot baka, utazás közben, nehéz fejjel, kinéz egy állomásnál a gőzkocsi ablakán:

— Adj isten jó napot Pista bácsi! szólítja meg az ott pipázgató parasztot.

- = Fogadj isten fiam! válaszol a paraszt.
- Hát már nem ismer kend engem Pista bácsi?
- = Biz' én fiam nem ismerlek!
- Hát 'szen én sem ismerem kendet.

Meg volt hatva.

Két úr szemléltet egy arramenő szobacziuczust.

Egyik úr a má' íkhoz: Nezd milyen csinos a piczi.

Szobacziuczus: (ezt hallva, elpirúl). Kezeit csókolom, nagyságos úr.

VASUTON.

— Uraságod ide való?

= Igen.

— Hát mint mond ön: biztos itt a Bakony tájé-
kán az ember, ha nem vasúton jár erre?

= Nem mondhatnám, hogy valami nagyon biztos
volna, mert utóbbi időben nagyon sok itt a — zsandár

Kvalifikálódik.

Próbátétet tart a zsidó boltos inasával.

Boltos. Meg egy kérdést intézek hozzád, Smüle, de jól vigyázz ám; mert ha erre a kérdésemre nem tudsz megfelelni, azonnal elkergetlek.

Smüle. Vigyázok uram, csak tessék kérdezni.

Boltos. Ha valaki egy egész méter posztót akar venni tőled, de abból a posztóból nincs több, mint csak három negyed méter, tudsz-e akkor neki egy egész métert adni.

Smüle. Tudok bizony.

Boltos. Ugyan hogyan?

Smüle. Hát szűken mérem.

LÁTATLANBAN.

Rajzolta Jantyk Mátvás.

— Mennyiért varna egy öltörűhát egy 10 esztendő-
s fiucsának? — kérdi egy apa a szabótól.

= Hát 12—13 forintért.

— Itt a 13 fít: mindjárt hozom a fiamat.

— Jézus Mária! — hüledezik a szabó. — uram!
ennek egy mellényt se varrhatok 13 fítért.

= Pedig sürgősen kell, mert holnapután indul európai
körútra, pénzért mutogatni magát.

Kézbesítők praxisából.

A részeges hivatalszolga, ki a bíróságok részéről hivatalos iratoknak magán felek részére való kézbesítésével volt megbízva, kézbesítendő darabot vitt egy házhoz, azonban mire oda ért, az, a kinek kézbesíteni kellett, meg volt halva és a terítón feküdt. Jelentette a bíróságnak szó szerint ezeket: «N. N. meghalt az irat koporsójára szegcztetett s tartalma élő szóval megmagyaráztatott».

DEFINICZIÓK.

A *demokrácia* olyan háztartás, a melynél senki sem tudja, hogy ki a szakács és ki a pinczér: az *aristokrácia* olyan áradó folyam, a melyen mindenki fölül akar uszni, mignem mind alámerül: a *monarchia* olyan társaság, a melyben egy ember beszél a többi pedig csak azt mondja: «alá szolgálja:» az *anarchia* végül az, a mikor az egyik nem tudja, hogy mit akar a másik, pedig nem azt teszi a mit kellene.

Vidéki naivitás.

Vilma: Mariska! Zsuzsika miért nem volt a templomban?

Mariska: Nem szabad neki nyilvános helyen megjeleni, mert még csak 15 éves.

Minek a másik lakat?

Útas. Vendéglős! hát maga minek tett meg egy lakatot az én ládára?

Vendéglős. Hja, kérem, ha uraságod rá tett egy lakatot azért, hogy semmit ki ne vehessenek belőle, hát akkor — mondok — én is ráteszek egyet, hogy semmit belé ne rakhassanak.

NAPGYÜLÖLŐK.

Mi fényes, mint a nyári ég,
Csipás szemünek semmikép
Se tetszik, mert nem nézheti
S komisz szavakkal mén neki.

Óh, sárbeszédű kőficzok!
A fényen nem fog szó-pizok.
Köpjétek bár le a napot:
Azért csak egyformán ragyog.

Reviczky Gyula.

AZ ISKOLÁBÓL.

Tanító. Tanuljátok meg fiaim, hogy az isten mindenütt jelen való és mindent-tudó.

Gyuricza. De, tanító úr: minek kérdezte akkor az isten a paradicsomban, hogy: Ádám, hol vagy?

Falusi psychologia.

— Már komám, én csak a' mondó vagyok, hogy az asszonyrak csupádon csak három esetben lehet hinni.

== Osztán melyik az a három?

— Az első, hogy mikor az urának betálat, oszt' az hítja őt is enni, azt feleli az asszony: «Csak egyél, én már jól laktam». — A második, mikor a kötőlőzködő gyermekére rákiált, hogy «hallgass, te fattjú!» — A harmadik, hogy beteg volt, mikor már meghalt.

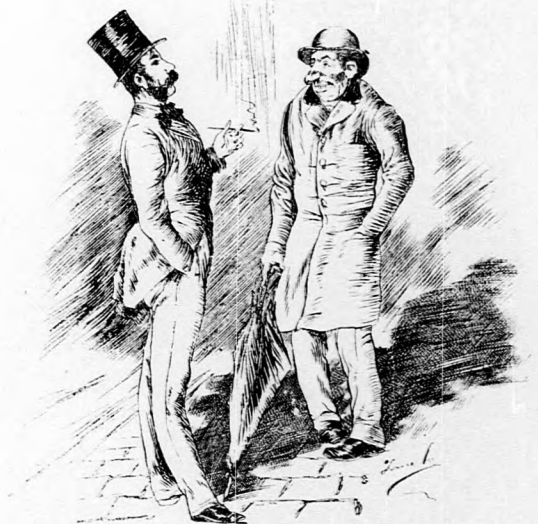
KLAPPANTYU.

Kis hirdetések közt. — így indult a kezdet, Ifjú és lány titkos levelezést kezdett. Egymásért a két hü szív sokáig ége: *Nagy hirdetés* lett a história vége.

Cs—i.

Miért hordja az esernyőt?

Rajzolta Linek Lajos.

— Hát te, Kuka pajtás, minek hordod azt az esernyőt ilyen napfényes, szép időben?

== Mert ez esaládi esernyő, aztán ha eső van, mindig az apám hordja, hát csak nekem is ki kell venni belőle valamikor a jussomat.

MIÉRT ISZIK VIZET?

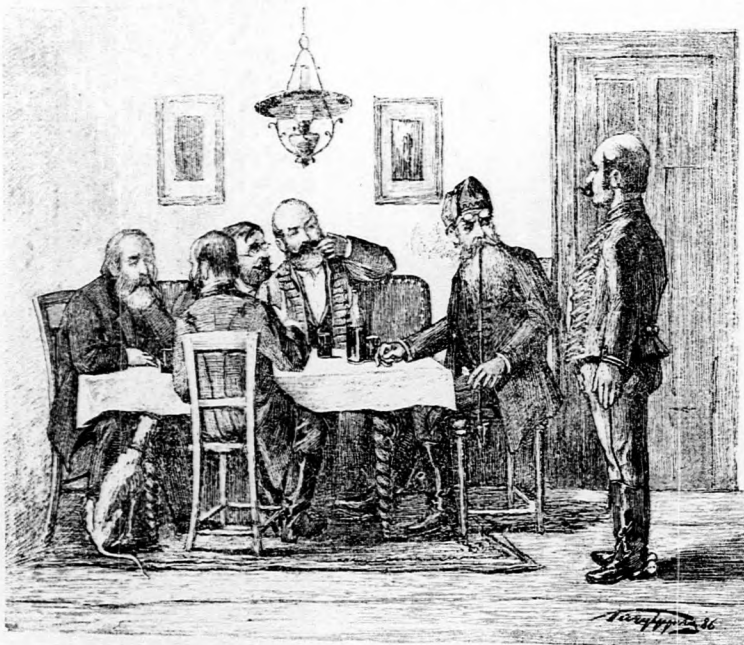
Rajzolta Hernieskő A.

Pinczér. Ugyan tekintetes uram: miért tetszik mostanában mindig csak tiszta vizet inni?

— Azért, barátom, mert így biztosan tudom, hogy nincs benne — bor.

ROSSZÚL VOLT BETANITVA.

(Fősvény volt az alispán úr. Meghagyta a huszárjának, hogy aztán, ha majd elfogy a quaterkázás közben a bor s ő mondani fogja, hogy hozzon még, hát felelje, hogy nincs már itthon. — csakhogy elfelejtette egyébben is informálni, a miből aztán az előre látott bor-hiány bekövetkeztekor következő mulatságos jelenet nőtte ki magát):

— János, hozz bort. = Nincs itthon. — Ejnye, már hogy mondhatsz olyat — folytatja alakoskodva a gazda — hiszen temérdekét hoztunk haza. = Hja, de mikor azt tetszett parancsolni. — felel a további szerepre be nem tanított huszár.

A hit.

Elallt a szél: az alkony-égen
Egy fölleget se lát a szem.
Pál gazda kint van szőleijében,
És szól Az éjjel fagy leszen!
Mogorván néz körül, sohajtva
Vizsgálja a sok fris rügyet:
Minő korán s szépen kihajta!
S reggelre volt — nincs, úgy lehet.

Keserves tudni már előre,
Hogy bár a tőke biztató.
Bor nem terem se jó, se löre,
Legföljebb két rongy akó.
Pál gazda hát fülét vakarva
Búsan ballag hazafelé,
A gát alatt befordul balra
S letérdel szent Orbán elé.

«Ürbán, szőlők védelmezője,
Hallgasd meg hő fohászomat:
Ha sok borom lesz esztendőre:
Hallgasd, a mit szolgád fogad,
Csak rajtad áll, oh kérlek, övjád
Szőlőmet, hogy ne bántsa dér,
S én meghozom halás adómat
Hozzám való jóságod».

Ki füstellek nyárára frissen,
Földed új zsindelyt rakatok,
S hogy senki el ne lopjon innen,
Verek rád lánczos lakatot.
Tisztellek én, kegyelmes Orbán,
S bizván csüggök hatalmadon,
Szőlőmet ott a hegynek ormán,
A fagytól megvéded, tudom».

S mint a ki jól végezte dolgát
Pál gazda vigan megy haza;
S reggelre bármily nagy fagyot lát,
Nincs aggodalma, panasza.
Fütyölve ballag ki a hegyre,
A jó remény nem hagyja el:
«Derek Orbán!» ezt hajtja egyre,
S az egész úton — szüretel.

De hajh! az ormon nagyot amul,
A szőlő bizony elfagyott,
A fagy az isten áldásából
Egy ép levélkét sem hagyott.
«Ej, ej, az örlög hitte vóna,
Hogy Orbán rászél! — dörmögi...
S fölragja, mert mire való a
Szent, hogyha nem segít neki.

Postamester kedélyhangulatai.

Ha kis lány jön a postára,
Bajmólódní azzal nem kell.
Phlegmatikus marad akkor.
Mindig a jó posta-mester.

Ha meglett hölgy hoz levelet,
S hogyan létét tudakolja,
Korabeli postamestert
Elfogja a melanchólja.

Hanem ha jön a kis leány
Csinos, pikáns guvernantja:
Postamester galant lesz s a
Sanguinikust nagyon adja.

S ha vén esont jön százszor kérdez
S nem érti százegegyedikszert:
Hogyne lenne cholericus
Istenadta postamester?!

Az új Pasteur.

Rohovó községben nagyon elszaporodtak a veszett kutyák.

A bölcs kupaktanács egyre-másra gyártotta a szabályrendeleteket, de mitsem használt; az ő nagy bölcsességüket a kutyavilág nem akarta elérteni.

Megintesen összecsapódtak hát és szakértőnek meghívták a szomszéd falu doctorát is.

Már nagyban folyt a disputa s a doctor erősen magyarázta, hogy a néppel meg kell ismertetni a veszettség előjeleit. A veszekedésben levő kutya ugyanis, — magyarázta a doctor, — a viztől iszonyodik, száján habos nyál folyik és kinyában a földet eszi.

— Ugyan ugy-e? — szól közbe Detre Zakarias uram, a ki bölcs ember hírében áll.

— Az ám, — folytatja az orvos, — de mondok én még valamit. A melyik kutya a farkát felkunkorítja, az biztosan veszett.

— Hm, hm; — morog közbe Zakarias bácsi, — csakugyan úgy volna?

— Ugy-a, minden bizonynyal!

A doktor úr praxisából.

Rajzolta Homitsko A.

Doktor. Ah, ah, bizonyosan valami szép hölgy.

Hölgy. Doktor úr bizonyosan eltévesztette a diagnózist.

AZ ÚJ PASTEUR

— Hisz akkor nincs semmi baj! — vágja vissza diadalmas arccal: — publikáljuk ki a faluban, hogy minden kutyakölyöknek, a mék a világra gyün, vágassék le a farka, a mék pedig nem gyün a világra, annak meg a feje. Akkor aztán nem kunkorálhatja föl a farkát, és nem rághatja a földet.

A jeles indítvány általános tetszést aratott, és hogy ki nem vitték, annak egyetlen oka a doctor volt, a ki tamáskodni mert Detre uram bölcsességében.

Ugy tudja!

A Vergilius Aeneise de sehogy sem fért a Rosenblath Samu fejébe. Egyszer a többek közt készületlenül lepte a pater Lőrincz.

— No domine ez nem felelet, ezt úgy kell tudni mint a Miatyánkot.

— Tanár úr! hiszen épen úgy tudom!

Bölcsészeti terminologia.

Kísérleti bölcsészet az, ha valaki tőled pénzt kér kölcsön; természeti bölcsészet pedig az, ha te nem adsz neki.

Minek kérdezi?

Rajzolta Rotteridesz J.

— Miska te, gyere csak be! Azt hallom, hogy meg akarsz házasodni s elhagyni a szolgálatot. Igaz az?

— Igen, tekintetes uram.

— Aztán kit veszsz el?

— Egy fejeereselédet.

— Buta! azt úgy is tudom.

— Hát akkor minek tetszik kérdezni?

SZERKESZTŐI SUBROSA.

K-y B-n. (Paris.) Szives értesítése nagyon lekötelez. Az ígértéket előre is nagyon köszönjük. Az elmaradt két számot utnak indítottuk. — *S-n J-n.* A felelet azért késett, mert a Jónás diák történetét már régebben betettük a közlendők csomagába. A históriának különben inkább csak anyagát használjuk fel s egész röviden fogjuk megírni, mert az ön kéziratában igen sok a felesleges sallang. A vers szép, gördülékeny sorokban van megírva, hanem igen elesévelt az ötlet, a melyen megfordul t. i. a: álomlátás. Ezt hát nem is adjuk. A most küldött adomákból egy beválik. — *P-y L.* (MUCHN.) Ismételt köszönet a szives buzgalomért. A rajzokat nagyon várjuk. A gólyás versikét elküldtük. A T-th B-a dolgát megkaphatjuk-e hamarjában? — *E.* A «Jog-orvoslás» nem kö-ölhető. — *Nemo.* Az adomák jó része beválik. A humoreszk nem használható. — *R-sz E.* (Bjmk.) Nagyon köszönjük, kettő illusztrálva fog megjelenni. — *Cs. L.* (Szants.) Köszönjük. — *K ts E.* (Bpest.) Dehogy is sokaljuk meg! Bár a mostani küldemény nem igen egyezik meg lapunk szellemével. Rajzokkal kár önnek vesződni, mert úgy is újra kell rajzoltatnunk azokat, a melyeket illusztrálandóknak vélünk. — *Izolák.* Igen jó dolgok. Egynémelyikét illusztráljuk. — *I. K. L.* Az adomák java-részét közöljük. — *Karsay* adomája meg fog jelenni. — *H-th K-n.* (K-a.) Adomáiból egy-kettő beválik; a többi se rossz de régi. — *N-y.* (Glgez.) Az első kísérlet nem nagyon sikerült. Legyen szives a jövőre ígértékből egyszerre többet küldeni; azok közül bizonyosan több jó fog ki-válni. — *H-fy J-f.* A rajznak jó a tárgya, de szertelenül szükségtelenül el van nyújtva. Ezen majd segítünk valahogy. — *Sz-y B-zs.* (Treczk.) Az adomák közül néhányhoz már készül a rajz. — *Bé-es.* Mindkét adoma igen jó. A versek is ügyesen vannak írva, de nincs jó csattanójuk. No, majd más-szor jobbat kapunk öntől ebben a nemben is! — *N. B.* Köszönjük a szives sorokat, a szives szerencsekívánattal. Az adomák jók, jönnek — *St-ss A-f.* A «krónikás» adoma nem krónikás adoma, de nem is közölhető, bár férfi társaságban jókat nevelhetnek rajta. A vers gyöngé. — *G-i M-a.* (Bpest.) Az egyik jó. A többi nagyon is ismeres. «Szt Dávidné zsoltárait» hadd lássuk. — *Több kéziratról* a jövő számban.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

FELHÍVÁS ELŐFIZETÉSRE.

Az új évnegyed közeledtével lapunkra előfizetést nyitunk.

Kérjük t. előfizetőinket, kiknek előfizetése márczius végén lejár, hogy azt lehetőleg mielőbb megújítani sziveskedjenek.

• Azt hisszük: nem szorulunk rá, hogy a szokásos ígérgetésekkel álljunk elő, elég ha utalunk lapunknak új irányban szerkesztett első évnegyedi folyamára s azt mondjuk, hogy ilyen lesz az «Üstökös» ezután is: írni fogja az egész ország, rajzolni fogják a hazai művészek legkitünőbbjei, kik közül legújabbán megint sokan ígérték meg, hogy belépnek művész dolgozó társaink díszes sorába.

Az áprilissal kezdődő évnegyedben belépő t. előfizetők megrendelhetik a január—márcziusi folyamat is 2 frtjával; az első évnegyedi folyam megrendelése azért ajánlatos, mert ez és az április—júniusi folyam egy kötetet fognak képezni.

AZ „ÜSTÖKÖS“ ELŐFIZETÉSI ÁRA:

január—júniusra (első kötet) 4 frt; ápril—júniusra 2 frt; ápril—deczemberre 6 frt.

Az előfizetések így czimzendők: Az „Üstökös“-nek --- Budapest.

Az „Üstökös“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Megkülönböztetendők a közönséges Seidlitz-poroktól, a hírneves nagy-igmándi keserű kut vizéből nyert természetes forrás-sóból készült,

Schmidthauer & I. magyar
ÁSVÁNY-SEIDLITZ-PEZSGÓ-PORAI

1 adag ára 10 kr. 1 doboz 12 adag 1 f. o. é.

Kitünő hatásuk étvágy s emésztéshiány felfuvódás, gyomorhurut, makacs székrekedés, sárgaság, máj- és lépdaganat, elkövéredés, aranyér és vérbőségnek. A természetes ásványvizek s azok terményei tudvalevőleg a legegészségesebb gyógyszerek, mert a természetet nem szoktatják a folytonos használatra, hanem a rendes egészségi állapotot hozzák létre, ezen jeles tulajdonságuk s ártalmatlanságuknál fogva sokkal felette állnak az ösmeretlen összetételű, nagyobbrészt **áloe** tartalmu **drasztikus labdacso**knak. Ezen készítményben, mely hazánk egyik **nevezetes gyógyforrásának** összes hatékony részeit tartalmazza, szerencsésen van összpontosítva a jutányosság, kényelmes használat, s az ivásnál fejlődő szénsav által fokozott hatás, miért is sokkal költségesebb ásványvíz gyógymódot előnyösen helyettesíti. **Postai megrendelést** utánvétellel, vagy dobozonként 1 frt 20 kr. előleges beküldése mellett, bérmentve s ajánlvá azonnal megküld a **n.-igmándi kút kezelősege Komáromban**. Kapható Budapesten **Török József** gyógyszer. király-utca 12. s az ország majd minden gyógytárában.

Megjelent a PALLAS irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadásában, kecskeméti utca 6-ik szám és ugyanott, valamint minden könyvkereskedésben kapható

Marosszéki történetek.

Irtá

JAKAB ÖDÖN
Gyárfás Jenő rajzaival

Ára 2 frt.

Kincsem-sorsjegy

á **1 ft** **11** sorsjegy **10 ft**
csak

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 frt, 5000 frt 20% lev. || 4788 pénz-nyeremény

A magyar lovar-egylet

sorsjegy-irodája: Budapest, váczli-utca 6. szám.

Van szerencsém ezennel a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a **duna- és lipót-utca sarkán volt Schweiger-féle vendéglőt** átvettem.

Főtörökvésem lesz kitünő ételek és valódi legjobb minőségű borok által t. cz. vendégeim meglegedését kiérdemelni. — **Naponta frissen készült nagyvásztéku villásreggeli, valamint az igen kedvelt udvari sör kapható.**

Számos látogatásért kérve, mely tisztelettel Budapest, 1886. márczius havában

Szöke Imre, vendéglős.

**Mindenkinek ajánlható
hasznos és olcsó könyv**

Minden magyar számára, ki az összes emberi ismeretek terén rövid, de magvas fölvilágosítást szerezni és mindenről a mi az életben a sokoldalú műveltség és és társalgás alapját megadja, a legközvetlenebb forrásból meríteni óhajt: a

legalkalmasabb kézikönyv

az 1885. év tavaszán megindult és eddig hét füzetben (a hat első füzet mint I. kötet) már megjelent

KIS-LEXIKON

egyetemes ismerettár 12 füzetben.

Szerkeszti:

Dr. Wekerle László.

E munkának minden egyes füzetje legtömörebb nyomású 5 ívből, az az 160 hasáblapból és négy lapra terjedő képes mellékletből áll, **ára pedig csak 30 kr.**; minden hóban egy-egy füzet jelenik meg és még olcsóbban is megszerezhető

előfizetés útján:

4 füzetre	1 frt — kr.
6 "	1 " 50 "
8 "	2 " — "
12 " vagyis az egész munkára 3 " — "	

Előfizetések minden hazai könyvkereskedésben még mindig és akármikor eszközölhetők; közvetlen megrendelések a Kis-Lexikon kiadóhivatalába: **PALLAS** irodalmi és nyomdai részvénytársaság, **Budapest, Kecskeméti-utca 6. sz.**

PALLAS

irodalmi és nyomdai részvénytársaság könyvkiadóhivatalában (Budapest, kecskeméti-utca 6) megjelent:

NÉPSZERŰ CSILLAGÁSZATTAN.

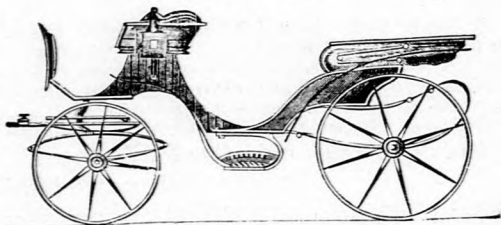
Az égboltozat egyetemes leírása.

Irtá: Flammarion Camille. Fordította: Hoitsy Pál.

360 ábrával, színes könyvnyomatok és csillagászati térképekkel. 2 kötet. — **Füze 8 frt. Diszkötésben 12 frt.**

ZSIGMONDY KÁROLY

kocsigyáros

BUDAPEST
 Muzeum-körút 21. sz.
 Képes árjegyzékek bérmentve.

BUDAPESTI KÖZUTI VASPÁLYA-TÁRSASÁG

HIRDETMÉNY.

A Budapesti közuti vaspálya-társaság

XXI-ik rendes közgyűlése

f. évi márczius 31-én d. e 10 órakor

az evang. iskola dísztermében (IV-ik kerület, sütő-utca 1-ső szám) fog megtartatni

NAPIREND:

1. Igazgatósági évi jelentése az 1885 évi zárszámlának és mérlegnek, s a felügyelő-bizottság ezekre vonatkozó jelentésének előterjesztésével. Határozat a felmentvény érdemében.
2. Az osztalék megállapítása
3. Előterjesztés a vasuti hálózat kiterjesztése tárgyában
4. Az 1886. évi költségvetés megszavazása és határozat a fedezet érdemében.
5. Indítvány az alapszabály 2., 5., 6., 20., 24., 30., 50. és 58 §-ának megváltoztatására.
6. Netáni indítványok a t. részvényesek köréből, a mennyiben ilyenek alapszabály-szerűen (8 nappal a közgyűlés előtt írásban) fognak az igazgatóságnál bemutatatni. 1049
7. Az igazgatóság megbízásának lejártá folytán új választás.

— Szavazati joggal bírnak a társaság közgyűléseim (alapszab. 15. és 20 §§.) mindazon részvényesek, kiknek részvényei a részvénykönyvben a közgyűlést megelőzőleg legalább 45 nap óta saját nevükre vannak írva, ha részvényeiket legalább 8 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál letéteményezik. — Felkéretnek tehát a t. részvényes urak, kik a jelen közgyűlésben résztvenni óhajtanak, miszerint részvényeiket a szelvényekkel együtt, **bezárólag f. évi márczius 23-ig** a délelőtti órákban az igazgatóságnál (VI. ker. Andrassy-ut 9 sz.) térítvény mellett letenni méltóztassanak, hol a szavazati igazolványokkal egyidejűleg az előterjesztendő zárszámla és a mérleg, valamint a felügyelőbizottságnak jelentése is lesz átvehető.

Budapest, 1886 márczius 10

Az igazgatóság.

Legjobb minőségű
prágai, kassai, westfali sódar,
debreczeni kolbász és
kolosvári szalonna

kapható

GÉCZY FERENCZ
 baromfi-, vad- és esemege-kereskedőnél.

Fő-üzlet IV. kerület, Duna-utca 10-ik szám.
 Fiók-üzlet Andrassy (sugár) út 12. sz. alatt.

Az EQUITABLE

életbiztosító-társaság New-Yorkban

— alapított 1859-ben. —

Biztosítási tőke 1884. decz. 31-én 788.993.384 o. é. frt
 a társaság vagyona " " 148.312.010 o. é. frt
 nyereménytartalék " " 26.733.223 o. é. frt
 az 1884-ben kötött új biztosítások
 összege 216.436.495 o. é. frt
 az egész nyeremény a biztosítottak közt osztatik szét.

Minden kötvény három év múlva megtámad-
 hatlaná válik.

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, VI., Andrassy-ut 12.

Brünni kelméket

elegáns

tavaszi öltözetre,

3,20 métert, azaz 4 bécsi

rőföt kitevő szelvényekben

4 frt 80 krét igen finom,

7 frt 10 krét legfinomabb,

10 frt 50 krét legeslegfin.

valódi gyapjuszövetből

szállít az összeg postaután-

vétele mellett a hiteles és

szilárdnak ismert

Siegel-Imhof

Tuch-Fabriks-Niederlage

BRÜNNBEN.

Nyilatkozat: A fönnebbi

czég, hála szilárdságának a

vevők részéről nagy biza-

lomnak örvend. Ezt bizo-

nyítja, hogy a Siegel-Imhof

czég minta nélküli megren-

deléseknél is kevés pénzért

valóban a legjobb árut száll-

ítja. 630

De miután szédelő czé-

gek brünni áruk köpenye

alatt garázdálkodnak, a fön-

nebbi czég ennek ellenében

kívánatra mintákat is küld,

ingyen és bérmentve.

Még csak rövid ideig tart a

nagy himzések eladása,

melyet átköltözés és a részletbeni eladás felhagyása miatt

rendeztünk. A raktáron levő

svájcezi himzések

beszerzési áron alul elárúsítatnak és minden darab az

eladási árával el van látva. A kinek szüksége van him-

zésekre, használja fel e kedvező alkalmat.

Svájcezi himző-árúk gyára.

Deáktér 6., I. em. (Király-utcai sarok, Gyertyánfy-ház.)